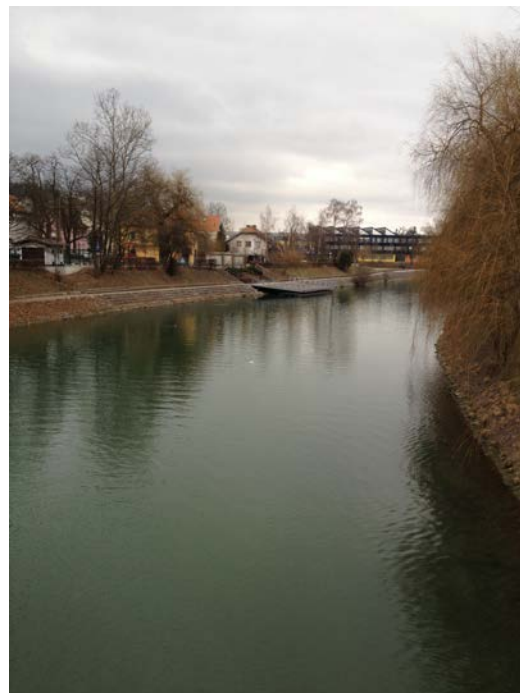

Työharjoittelu Slovenian pääkaupungissa Ljubljanassa

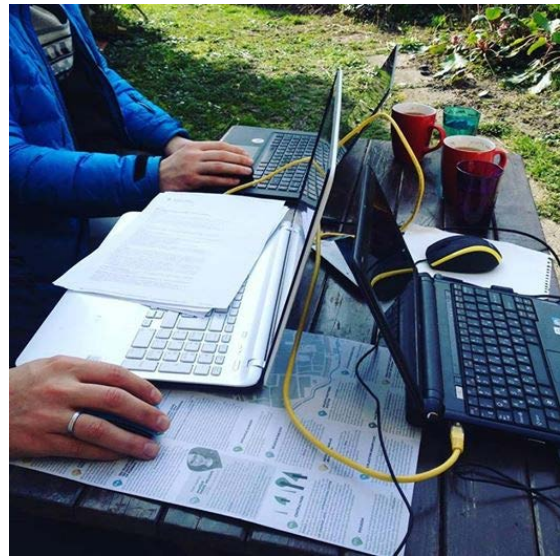

Minä rupesin hakemaan toppipaikkaa muutama kuukautta ennen kun tulin Sloveniaan. Minulla on kavereita, jotka työskentelee mediassa ja niiden kautta minä sain sen paikan. Se on uusi projekti, joka on tehty venäjän kielellä puhuville ihmisille. Sen projektin nimi on “Radio Kosmos” ja tämä projektissa on online-radio ja nettisivu.

Ennen kun lähdin matkustamaan minä yritin löytää halvoja lippuja rahojen säästämiseen ja sitten niiden rahojen käyttämiseen parempana Ljubljanassa. Ja ostin halvalla lentolippuja Gdanskin, Lontoon ja Venestian kautta. Koska en ole Eun kansalainen minä en päässyt sinne Lontooseen (ei ollut tämmöistä viisumia) ja jouduin ongelmaan Puolassa. Vähän hermot meni mutta kuitenkin pääsin sinne Ljubljanaan Czeekin ja Itävallan kautta. Täällä yön keskellä miut tuli hakemaan linja-auton asemalta projektin pomo ja vei minut minun asuntolaan.

Se asuntola oli keskustassa ja ihan aamulla seuraavana päivänä minä huomasin että ikkunasta näkyy Slovenian Alpit. Minulla oli kartta ja minä yritin päästä projektin toimistoon, sekin sijaitsee kaupungin keskustassa. Mutta tietenkin olin eksinyt. Kahden tunnin päästä minä löysin sen paikan. Ensimmäisenä päivänä oli perehdyttäminen, minä näin toimistoa, missä olivat työskentelemässä tekijät (3 henkilöä oli rakentamässä nettisivua, 2 kirjoittamassa jotain ja vielä teknellinen osa). Sielläkin, naapurihuoneessa oli radiostudio. Projektin pomo Pavel Fedorovski kertoi minulle sääntöjä, mihin ja miksi he tekevät tätä projektia ja mitä minun pitää tehdä.

Minun päätehtävä oli piirtä nettisivulle radiosoitinta ja kirjoittaa radio-ohjelmaa. Sen radio-ohjelman teema on “kansalliset stereotyypit”. Elikka mitä yksi kansa luulee toista. Ja sitten piti etsiä sen stereotyypin historia, kertoa millä perustella se stereotyyppi seisoo ja tärkein juttu oli löytää jotain tieteellistä tai статистиikka, jotka voivat olla sitä stereotyyppiä vastaan. Kun olin tekemässä tätä tehtävää olin hirveästi käyttänyt nettiä eri kielellä, kirjoittanut eri maan virastoihin, poliisiin, toimistoihin jne. Toivottavasti tästä tulee myöskin kirja => Tähän aikaan 60 lyhyttä ohjelmaa on kirjoitettu, muokattu ja nauhoitettu. Vielä pitää editoida.

Sitten olin piirtämässä radiosoitinta Photoshopissa. Oli haastava en ollut koskaan piirtänyt nettisivulle. Ja vielä piti keskustella muiden työntekijän kanssa englanniksi ja koko ajan pelotti että ymmärän jotain asiaa väärin päin. Mutta kuitenkin pärjäsin ja kohta se soitin alkaa soimaan musikkia. Myöskin tehtävänä oli äänen editointi, nauhoittaminen. Nauhoittaminen oli Italiassa, kun me oltiin nauhoittamassa kertomusta Triestesta. Se oli retki ja piilonauhoittaminen => Sitten saan valmiksi kuvia, jotka kertoo ohjelmista. Nekin tulee nettisivulle. Kun minä olin tekemässä tätä tehtävää olin lukenut aika paljon työntekijöiden oikeudesta. Elikka miten voidaan käyttää näitä kuvia ja minkälaisia.

Muutama kertaa olin kuvaamassa kaupungissa ja rannikolla. Se ei ollut hankala eikä haastava tehtävä, koska silloin oli hyvät säät ja valot.

Mutta eivät ne olleet aina semmeiset “ystävälliset”. Suurin ajan osa satoi vettä tai lunta. Se ilmasto ja sää oli kamala, koska oli tosi korkea kosteus. Koko ajan nukutti ja ei ollut yhtään voimaa tekemiseen. Mutta lopun lopussa tuli aurinko ja ihan yhtäkkiä kaikki Ljubljanassa muuttui ei kevääksi. KESÄKSI!

Yleensä olin työpaikalla klo. 9.30 - 18.00 ja välissä oli lounastauko. Viikonloppuisin ja klo 18.00 oli vapa+aika. Ei ollut ongelmana keksia jotta vapaksi ajaksi.

Pääkaupungissa aina löytyy paljon jännittäviä hommia. Siinä aikana, kun minä olin Ljubljanassa oli dokkarifestivaali. Olin käynyt ja katsonut paljon dokumentaalia elokuvia. Jäi päähän semmonen elokuva, jossa kertoi sodasta Pakistanissa.

Ruokailu (aamukahvi ja lounas) oli järjestetty työpaikalla. Viikonloppuisin minä olin inspiroimassa Slovenian ja naapurimaiden nähtävyyksistä. Olin työtovereiden kanssa Adriatisen meren rannikolla Italiasta

Krovataan. Sitten me oltiin käymässä Italian Triestessa ja Kroatian Zagrebissa. Entisen Jugoslavian maissa on erittäin mielenkiintoinen histori. Koska ne kaikki ovat slaavilaiset ja heillä on

tosin samanlainen kieli, mutta kuitenkin he kaikki ovat erilaiset. Sen takia joka maa yrittää näyttää sitä erilaisuutta. Mutta Slovenian kulttuuri on tosi rikas. Ehkä sen vuoksi että se maa on tosi pieni (vähän enemmän kuin 2 mln) ja naapurit Italia, Kroatia, Unkari, Saksa ja Itävalta varmasti vaikuttivat siihen kulttuuriin. Vaikka slovenian kieli kuuluu slaavilaiseen kieliryhmään mutta kuulostaa ihan italian kieleltä. Ja keittiökin. Paljon mausteita, kaikki on oljyssä paistettu => Mutta esimerkiksi rakennukset ovat ihan samanlaisia näköistä kuin Saksassa tai Itävallassa. Ja Ljubljana näyttää ainakin keskustassa vanhaeuropalta.

Työprosessissakin on eroa suomalaisista. Koska Suomessa kaikki toimii kuin kello. Jos linja-auton pitää saapua asemalle klo. 12.35, se saapuu tähän aikaan. Ei aikasemmin, eikä myöhemmin. Sloveniassa kaikki on vähän vapaasti järjestetty. Jos myöhästyy töistä 5-10 min, sen tavallinen juttu. Ei mitään ihmellistä. Ja ihan yhtäkkiä joku voi soittaa ja kutsua jollekin. Ja

pitää olla valmis 5 min päästä. Koska minä olen venäläinen ja tiedän aika paljon ihmisiä Puolasta ja Czeckista voisin oletta että se on semmonen “slaavilainen tyyli”. En halua sanoa että on se pahaa vai hyvää, vain tuli se mieleen. En osa sanoa että tuli kultturishokki, tuttuja juttuja =>

Haluaisin sanoa, että se työharjoittelu oli erittäin mielenkiintoinen, tärkeä ja hyödyllinen juttu. Ammattillisesti ja vaan elämässäni. Kun voin nähdä miten on järjestetty elämä erilla tavalla erissa maassa, voin vertailla. Ja ottaa käyttöön paljon uusia hommia. Jos on mahdollista, suosittelen käyttää tätä mahdollisuutta. Ei tarvitse pelätä, joka paikassa ovat ihmiset, jotka halua tutustua toiseen ja jotka jännittää. Se on tosi iso ja hyödyllinen kokemus, joka vaikuttaa tulevaisuuteen. Kun minä tulen tagasi Suomeen, minä haluan ruveta kääntämään sitä ohjelmaa, jota olen kirjoittanut suomeksi ja lopun lopussa keroa jokaiselle miten mahtava matkustaa, oppia ja avata mailmaa uudelleen.

